

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Quòd amanti, sapit Deus super omnia & in omnibus. 34

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

CAP. XXXIIII.

*Quod amanti, sapit Deus super omnia,
& in omnibus.*

1 **E**Cce * Deus meus, & omnia. Seruus.
 Quid volo amplius, & quid felicius desiderare possum? O sapidum & dulce verbum: sed amanti verbum, non mundum, nec ea quæ in mundo sunt. Deus meus, & omnia. Intelligenti, satis dictum est: & sæpè repetere, iucundum est amanti. Te siquidem præsentem, iucunda sunt omnia: te autem absente, fastidiunt cuncta. Tu facis cor tranquillum, & pacem magnam, lætitiâq; festiuam. Tu facis benè sentire de omnibus, & in omnibus te laudare: nec potest aliquid sine te diu placere, sed si debet gratum esse & benè sapere. oportet gratiam tuam adesse, & condimento tuæ sapientiæ condiri.

2 Cui tu sapis, quid ei rectè non sapient? Et cui tu non sapis, quid ei ad iucunditatem esse poterit? Sed desunt in sapientia tua mundi sapientes, & qui carnem sapiunt: quia ibi pluri-
 ma vanitas, & hîc mors inuenitur. Qui
 I 3 autem

1. Cor. 1
Rom. 8.
& 1.
Ioan. 2.

autem te per contemptum mundanorum, & carnis mortificationem sequuntur, verè sapientes esse cognoscuntur: quia de vanitate ad veritatem, de carne ad spiritum transferuntur. Istitis sapit Deus: & quidquid boni inuenitur in creaturis, totum ad laudem referunt sui conditoris. Dissimilis tamen, & multum dissimilis sapor creatoris & creature, æternitatis & temporis, lucis increatæ, & lucis illuminatæ.

3 O lux perpetua, cuncta creata transcendens lumina, fulgura coruscationem de sublimi penetrantem omnia cordis mei intima. Purifica, lætifica, clarifica, & viuifica spiritum meum, cum suis potentiis, ad inhærendum tibi iubilosis excessibus. O quando veniet hæc beata & desiderabilis hora, vt tua me faties præsentia, & sis mihi omnia in omnibus. Quamdiu hoc datum non fuerit, nec plenum gaudium erit. Adhuc, proh dolor, viuit in me vetus homo, non est totus crucifixus, nõ est perfectè mortuus. Adhuc concupiscit fortiter contra spiritum, bella mouet intestina, nec regnum animæ patitur esse quietum.

Rom. 7.

4 Sed tu, qui dominaris potestati *Pf. 88.*
 maris, & motum fluctuum eius miti-
 gas, exurge, adiuua me. Dissipa gentes, *Pf. 72.*
 quæ bella volunt: contere eas in vir-
 tute tua: ostende quæso magnalia tua,
 & glorificetur dextera tua: quia non
 est spes alia, nec refugium mihi, nisi in *Pf. 30.*
 te Domine Deus meus.

CAP. XXXV.

*Quòd non est securitas à tentatione,
 in hac vita.*

Fili, † numquam securus es in hac *Domi-*
 vita, sed quoad vixeris, semper *nus.*
 arma spiritualia tibi sunt necessaria. *Iob 7.*
 Inter hostes versaris, & à dextris & à *2. Cor. 6*
 sinistris impugnaris. Si ergo non vteris
 vndique scuto patientiæ, non eris diu
 sine vulnere. Insuper, si non ponis cor
 tuum fixè in me, cum mera voluntate
 cuncta patiendi propter me, non po-
 teris ardorem istum sustinere, nec ad
 palmam pertingere beatorum. Oportet
 te ergo viriliter omnia pertransire, &
 potenti manu vti aduersus obiecta.
 Nam vincenti datur manna, & torpenti *Apoc. 2.*
 relinquitur multa miseria.

I 4

2 Si